

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA	3
Mario Biondi, el blanc més negre del soul europeu al Palau de la Música La Vanguardia - Catalán - 02/08/2017	4
La Simfónica del Vallés viu un estiu intens amb Achúcarro i Andrea Bocelli Diari de Sabadell - 01/08/2017	5
Més de 38.000 assistents al Simposi Mundial de Música Coral a Barcelona @ LA VANGUARDIA - 30/07/2017	6
EL LUXE D'ESMORZAR AL FONS DEL MAR Ara Estiu - 02/08/2017	7
Una exposició es fixa en la preservació del patrimoni arquitectònic de Catalunya @ FEDERACIÓ D'HOSTALERIA DE LES COMARQUES - 31/07/2017	10
Aquest proper dissabte comença el cicle de "Música als Jardins" del Museu Pau Casals amb el grup de saxos Kebyart Ensemble @ L'OPCIÓ - 31/07/2017	11
El Govern estudia alternatives a la via suspesa pel TC La Vanguardia - Catalán - 02/08/2017	12

PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA

2 Agosto, 2017

Mario Biondi, el blanc més negre del soul europeu al Palau de la Música

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Ve de cantar al World Jazz Festival de Riga, i després de fer-ho aquesta nit a Barcelona, Mario Biondi oferirà demà passat una altra mostra de la seva captivadora música a la localitat hongaresa de Paloznak. Aquesta activitat mostra l'esplèndida acollida que té la seva proposta musical dins i fora d'Itàlia. Natural de la siciliana Catània (1971), Biondi està considerat sense cap mena de dubte com el vocalista blanc més negre de l'escena soul europea, com demostra tant en la seva sòlida discografia com en una carrera artística que es prolonga ja des de fa més d'un decenni, en què els seus directes són una peça angular.

Es va estrenar escènica a Barcelona relativament tard, fa dos anys a la sala Barts dins del Festival de Jazz, i havia d'haver tornat l'estiu passat al Festival Mas i Mas, però al final l'operació no va fructificar perquè una afecció a les cordes vocals el va obligar a suspendre la gira euro-

pea. Avui, i també dins del mateix cicle estival, se'l podrà veure i sentir en un escenari principal com és el Palau de la Música (21 hores).

En l'última que va actuar a la ciutat, acompanyat del seu habitual grup de cinc membres, el barbut músic i cantant sicilià va oferir un viatge musical a través de les diferents etapes del seu periple sonor. I així va cantar en clau de soul i funk, però també de

El cantant presenta al Festival Mas i Mas les noves cançons del seu últim disc, 'Best of soul'

swing i de pop, composicions de tots els seus discos, des del formidable i referencial *Sun* fins a *Due*, passant per *If* i l'últim que en aquells moments tenia editat, *Beyond*.

Aquest àlbum va suposar un punt d'evident inflexió en la seva

carrera i projecció. Mantenint aquella veu càlida, poderosa, greu i sensual, amb tantes reminiscències de Barry White i Isaac Hayes, Biondi havia demostrat fins aleshores que el seu domini del soul-jazz era exemplar cantant temes de Lou Rawls, Luther Vandross i Donny Hathaway, entre d'altres. A *Beyond*, tot i això, va obrir la paleta d'aromes estilístiques, i l'aficionat hi pot trobar ecos de pop, blues i jazz, així com de rock, soul, i fins i tot reggae. Com ell mateix va reconèixer llavors, "amb aquest àlbum he volgut anar més enllà de mi mateix".

A finals de l'any passat, l'interpret italià va treure a la llum *Best of soul*, un àlbum doble amb què celebrava deu anys de l'aparició del seu primer disc, *Handful of soul*, que, segons va dir, és el que li va permetre acostar-se "al gran públic". Amb aquesta doble entrega, Mario Biondi desitja retre homenatge agraït al gènere que l'ha fet ser l'interpret que avui és a través de 22 composicions, incloent-hi els seus grans èxits així com set nous talls.●

1 Agosto, 2017

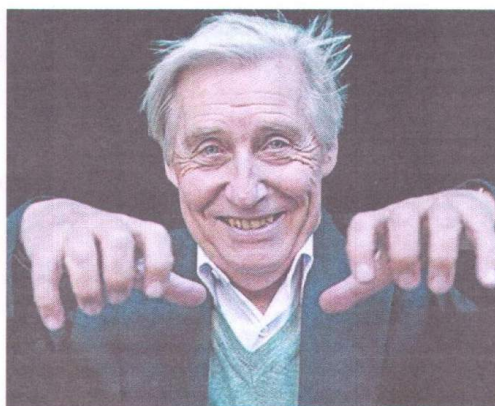
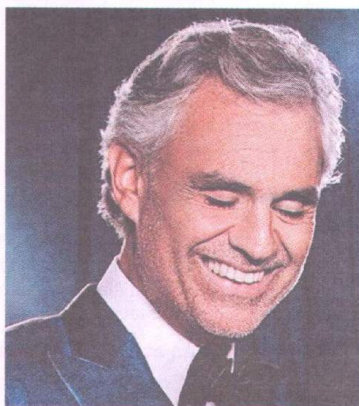
La Simfònica del Vallès viu un estiu intens amb Achúcarro i Andrea Bocelli

Acompanyarà el tenor italià al Festival de Cap Roig a Calella el 16 d'agost

La Simfònica del Vallès es va acomiadar de Sabadell el 2 de juny amb *La bella dorment* i *Vertigo*, a banda de *La Cinquena* de Txaikovski de la JOSV. Però ha començat un estiu intens amb *El maquinista de La General* a la fresca i dissabte amb Joaquín Achúcarro a Torroella de Montgrí. I el 16 d'agost serà amb Andrea Bocelli a Cap Roig.

CARLES CASCÓN

Acompanyar el tenor italià amb més discos venuts de la lírica mundial—més de 70 milions—, Andrea Bocelli, és tot un luxe estíenc per l'Orquestra Simfònica del Vallès. Capaç de convertir en un 'hit' planetari des del *Con te partirò* a *Love in Portofino* o un conegut bolero,

El famós tenor italià Andrea Bocelli i el pianista bilbaí Joaquín Achúcarro

Bocelli farà sentir la seva versàtil i poderosa veu al Festival de Cap Roig de Calella de Palafrugell el proper dimecres 16 d'agost. L'OSV hi posarà tota l'espectacularitat simfònica.

Però aquest no és l'únic concert d'alçada d'aquest calorós estiu per l'orquestra sabadellenca. Divendres passat (veure crònica en aquesta pàgina) Guerassim Voronkov dirigia un grup de cambra format per

músics de l'Orquestra amb la projecció a la fresca d'*El maquinista de la General*, precedit pel petit concert del Simfònica Film Live.

L'endemà dissabte l'OSV era al Festival de Música de Torroella de Montgrí per inaugurar-lo amb el cèlebre pianista Joaquín Achúcarro, una estella habitual al certamen empordanès. En aquesta 37ª edició el gran pianista bilbaí i l'or-

questa ho feien amb Claude Debussy (*Prélude à l'après-midi d'un faune*), Manuel de Falla (*Noches en los jardines de España*) i Edvard Grieg (*Concert per a piano i orquestra en La menor, Op. 16*), sota la direcció de Rubén Gimeno.

Després del citat Andrea Bocelli, a l'OSV l'esperen tres cites al Festival de Música de la Cerdanya: el dijous 10 agost amb el seu conegut programa

de bandes sonores John Williams i els immortals del cinema, el diumenge 13 agost amb Els ballets de Txaikovski i el dissabte 19 agost amb la Missa de Glòria

Amb Lieder Càmera

Pels que els agafa lluny o de vacances, cal dir que la 'rentée' de l'orquestra no serà tard el setembre. El divendres 22 tornen al Teatre Municipal La Faràndula (i l'endemà mateix al Palau de la Música Catalana) amb la *Novena* de Beethoven. Alegria, felicitat, humanisme de ressò mundial per donar la benvinguda al director britànic James Ross, que s'estrenarà com a nou titular de l'OSV amb aquest concert, tot i que ja l'ha dirigida abans.

S'anuncia una *Novena* «com no l'has escoltada mai», amb una *Oda a l'Alegria* que sonarà amb veus de primera: els solistes Núria Vilà (soprano), David Alegret (tenor), Jordi Domènech (contratenor) i Carles Pachón (baix) amb el Cor de Cambra de Granollers i el sabadellenc Lieder Càmera ■

Més de 38.000 assistents al Simposi Mundial de Música Coral a Barcelona

Més de 38.000 assistents al Simposi Mundial de Música Coral a Barcelona : ACN Barcelona.-Més de 38.000 persones han assistit a la vuitantena de concerts de l'onzena edició del Simposi Mundial de Música Coral celebrat entre el 22 i el 29 de juliol ...

PDF de la noticia sujeto a copyright. Versión online **aquí**

TRESORS P. 12-13
El Saló de les
Sirenes, a l'Hotel
Espanya, encara
és un restaurant

El Saló de les Sirenes. Hotel Espanya

Un dels escuts de ceràmica que
decoren la part inferior del Saló
de les Sirenes

EL LUXE D'ESMORZAR AL FONS DEL MAR

Domènec i Montaner va crear
aquesta meravella decorativa que
ha mantingut durant més d'un segle
la seva funció original

Generalitat de Catalunya
Agència Catalana
del Patrimoni Cultural

PER DANIEL ROMANÍ

Gambes, llagostes, crancs, pops... Peixos i més peixos. N'hi ha un que fa un munt de bombolles. Soc al fons del mar, envoltat d'una munió de bèsties i plantes aquàtiques, observant-ne els detalls: dos calamars ben aparellats, juganers, que fan potetes, i unes sirenes, també juganeres, seductores i amb dues cues! I que boniques són les onades de la superfície. És la doble onada de Kanagawa, típica del Japó. L'onada de Kanagawa o d'Hokusai, que és, juntament amb el mont Fuji, el motiu més conegut del Japó, posa de manifest que, a principis del segle XX, quan es va fer aquest esgrafi que ara m'envolta, a Europa hi havia força interès artístic pel japonisme.

La incorporació de motius orientals per fer-ne sanefes devia suposar tota una novetat a l'època, ja que el més habitual era fer-les geomètriques o de temes florals. Però és que, a més, els peixos d'aquest esgrafi també venen del País del Sol Ixent. S'han trobat uns dibuixos idèntics en un àlbum d'imatges del Japó. En canvi, les sirenes, tan encantadores –esclar, aconseguen encantar els mariners amb els seus cants–, sí que eren un motiu europeu, i força habitual. A la mateixa època també en van pintar artistes com Gustav Klimt i Waterhouse.

Aquest magnífic Saló de les Sirenes –inicialment es deia La Peixera– és a la planta baixa de l'Hotel Espanya, i és el lloc on esmorzen els clients. L'establiment hotelier, primer fonda, va ser reformat per Domènec i Montaner entre 1898 i 1903. "Domènec va aportar solucions molt interessants, tant estructuralment, com és el cas del pilar de

CRISTINA CALDERER

Un hotel fundat el 1858

Al carrer Sant Pau, a tocar del Liceu, i a pocs metres de la Rambla, hi ha l'Hotel Espanya. Des de fora res no fa imaginar que el seu interior sigui d'una gran riquesa decorativa. Sembla més aviat un edifici d'habitatges d'època. Aquest establiment va ser fundat per Joan i Pau Riba el 1858 amb el nom de Fonda España. Aleshores era un lloc glamurós, que durant uns anys va passar-se a batejar com a Grand Hotel d'Espagne, quan el francès era la *lingua franca*, com ara l'anglès. Domènech i Montaner va reformar-lo íntegrament a principis del segle XX, amb la col·laboració d'Eusebi Arnau i Ramon Casas. El Saló de les Sirenes és sens dubte l'element més apreciat i visitat, tot i que la sala contigua que acull el restaurant, i al qual es pot dinar o sopar sense haver de fer estada a l'hotel, és també una joia del Modernisme. Val la pena anar-hi, també pel menjar: el director gastronòmic és Martín Berasategui i el dia a dia de la cuina el porta el xef Germán Espinosa.

IDEMÀ EL DRAC DE LA FINCA GUÉLL

L'entrada que apuntala l'edifici per fora, com artísticament", diu Teresa-M. Sala, professora d'història de l'art de la Universitat de Barcelona i membre de la Fundació Domènech i Montaner, que avui m'acompanya. La Teresa va sentir la crida per conèixer a fons el Modernisme en bona part gràcies a Alexandre Cirici, autor d'*El arte modernista catalán*, entre molts altres estudis. Fa anys que la Teresa imparteix a la Universitat de Barcelona l'assignatura *Barcelona 1900*, precisament el lloc i l'època en què Domènech i Montaner reforma de cap a peus aquest establiment amb el seu indiscutible segell modernista.

L'esgrafiats de les parets on som ara és obra de Ramon Casas. És curiós que Casas ja gaudia de força popularitat quan va fer-lo, però la premsa de l'època –que va informar dels premis que els anys 1903 i 1904 va rebre la reforma d'aquest edifici– gairebé no el va esmentar. S'ha

trobat una referència de l'autoria de Casas de l'esgrafiats en una única publicació, la *Il·lustració Catalana*, el 1905.

Val la pena aixecar la mirada al sostre per observar l'enteixinat: crancs, cavallets de mar, petxines... "Hi ha algun animal que no pertany al mar", em repta la Teresa. Trigo una estona a trobar unes libèl·lules i unes granotes.

La part funcional i la decorativa es fonen en Domènech i Montaner. Un bon exemple n'és l'arrimador, de fusta càlida, diria que és cirerer. En la intersecció dels llistons creuats hi ha inserides peces ceràmiques de l'Alcora, blaves i blanques, amb els escuts de les diferents províncies d'Espanya. "Domènech era un gran apassionat de l'heràldica", precisa la Teresa. Hi ha un grapat de penjadors de fusta. Me'ls imagino tots plens de barrets i bastons. I la sala plena d'un fum enterbolint aquest magnífic fons marí d'un blau turquesa pàl·lid.

En entrar-hi, he fet el gest de posar la bossa de mà en un dels penjadors, i de seguida ha vingut una veu, dolça però enèrgica: "Em sap greu, però no es poden fer servir". Eren funcionals aleshores. Ara són *només* una obra d'art.

Domènech i Montaner va crear un taller de recuperació d'antics oficis, que va ser-li útil per fer realitat les obres que projectava. Un munt d'artesans van participar en la reforma d'aquest establiment, els mateixos que uns anys més tard farien el Palau de la Música.

Quan pensem en Domènech i Montaner de seguida ens ve al cap el Palau o l'Hospital de Sant Pau, però va projectar molts altres edificis, incloent-hi uns quants hotels, com el desaparegut Hotel Internacional: es va construir sense fonaments, a prop del Parc de la Ciutadella, només per a l'Exposició Universal de 1888. "És una llàstima perquè tindríem un hotel preciós", diu la Teresa.

L'altre gran hotel el va fer a Mallorca, una destinació habitual dels viatges de nuvis de fa una centúria. Ara és la seu del CaixaForum de Palma.

Deixem peixos i crustacis per conèixer els altres racons de l'hotel. Al terrat, ni rastre de Modernisme. Hi ha un bar, moderníssim. Però hi ha un altre tresor modernista. La Teresa m'hi condueix. És a la planta baixa, a tocar de les sirenes: una gran llar de foc d'alabastre, realitzada per Eusebi Arnau –el mateix que va fer la de la Casa Amatller, que vaig visitar fa uns dies– i Alfons Juyol. Hi ha representada una al·legoria del pas del temps, amb l'infant, la mare i l'avi al voltant del foc, on dansen tot un seguit d'amorets (angelets juganers). Era la sala de lectura de l'hotel. Quan torni el fred, si em deixessin estar a la vora d'aquesta extraordinària llar de foc, encesa, amb un bon llibre a la mà, ja no em caldria res més.

Una exposició es fixa en la preservació del patrimoni arquitectònic de Catalunya

Una exposició es fixa en la preservació del patrimoni arquitectònic de Catalunya : Diari de Girona. Escenaris gironins com Villa Paulita de Puigcerdà formen part de la mostra «Monumenta 25 anys» inaugurada al Palau Robert. El Palau Robert mostr...

PDF de la noticia sujeto a copyright. Versión online **aquí**

Aquest proper dissabte comença el cicle de “Música als Jardins” del Museu Pau Casals amb el grup de saxos Kebyart Ensemble

Aquest proper dissabte comença el cicle de “Música als Jardins” del Museu Pau Casals amb el grup de saxos Kebyart Ensemble : 09:45h Aquest dissabte comença una nova edició del Festival Jove, enguany rebatejat amb el nom de cicle de “Música als Jar...

PDF de la noticia sujeto a copyright. Versión online **aquí**

2 Agosto, 2017

El Govern estudia alternatives a la via suspesa pel TC

► *Agafa força l'opció d'introduir en un ple ordinari la llei del Referèndum*

► *L'Executiu català demana al Constitucional que aixequi el veto a la reforma exprés* **POLÍTICA 11**

2 Agosto, 2017

El Govern té a la recambra altres vies per tirar endavant les lleis de ruptura

L'Executiu demana al TC que aixequi la suspensió de la reforma del reglament

ALEX TORT
Barcelona

Que el Govern espanyol impugnaria la reforma del reglament del Parlament era un fet amb el qual ja comptava l'Executiu català. Però la lectura única, la tan anomenada via exprés que podria servir per aprovar lleis com la del Referèndum o de Règim Jurídic, és només “una opció més” de les que Junts pel Sí i la CUP havien posat sobre la taula.

L'opció que darrerament està prenent més força per tirar endavant les lleis de desconnexió és la de l'article 81.3 del reglament en vigor, que permet l'alteració de l'ordre del dia en un ple. La coalició que lideren el PDECat i ERC, i la CUP l'han tinguda sempre present. El vicepresident, Oriol Junqueras, va deixar anar dilluns que “hi ha moltes maneres de prendre iniciatives parlamentàries”; el portaveu adjunt de JxSí, Roger Torrent, es va pronunciar en la mateixa línia a preguntes de RAC1. Però Mireia Boya, presidenta del grup de la CUP, va ser ahir més explícita: “La reforma del re-

Pren força la possibilitat d'alterar l'ordre del dia en un ple per aprovar les lleis de desconnexió

glament no era la via que més agradava” als anticapitalistes, i va apuntar a l'article 81.3.

D'aquesta manera, el pla B pot esdevenir pla A (si és que algun dels dos mètodes ha estat mai alternativa de l'altre). Per tant, la suspensió de la reforma del reglament i de la lectura única en el fons preocupa poc als independentistes. Hi ha més solucions, com la de l'article 105, de declaració d'urgència, un procediment que redueix la tramitació “a la meitat dels terminis fixats amb caràcter ordinari” i més encara si ho aprova la Mesa. És el procediment que JxSí i la CUP han fet servir ara per ara per registrar la llei del Referèndum.

Tanmateix, el Govern ha decidit demanar al Tribunal Constitucional que aixequi la suspensió de la reforma del reglament. Així ho va explicar ahir el portaveu del Gabinet de Carles Puigdemont, Jordi Turull, després del Consell Executiu, que va aclarir que el Govern formularà un recurs de súplica amb l'objectiu que es deixi sense efecte la providència de l'Alt Tribunal. I en cas de no ser estimat, l'Executiu català plantejarà les “al·legacions pertinents en defensa de la constitucio-

Oriol Junqueras, Jordi Turull i Carles Puigdemont ahir anant cap a la reunió del Consell Executiu

nalitat” de l'article suspès en el reglament reformat.

Turull va qualificar d’“indecència política i jurídica” tant el recurs presentat pel Govern de Mariano Rajoy com l'admissió a tràmit del TC –que implica automàticament la suspensió– perquè fa que no sigui veritat que tothom és igual davant la llei. Aquesta suposada desigualtat a què va fer referència el també conseller de Presidència es referia al fet que altres parlaments autonòmics, així com també el Congrés, recullen una lectura única similar, a parer seu, a la prevista pel nou reglament català. Per aquesta raó, Turull va considerar que hi ha una “persecució preventiva i ideològica”.

Sigui com sigui, el portaveu també es va mostrar des preocupat quan va assegurar que hi ha “moltes fórmules” per aprovar les lleis de desconnexió, en la línia del que van expressar Boya o Torrent. En ment, altres vies, però sobretot l'article que permet l'alteració de l'ordre del dia –plenament vigent– si així ho acordava el ple “a proposta del president o a petició de dos grups parla-

L'oposició troba lògic que l'Alt Tribunal deixi sense efecte la lectura única proposada per Junts pel Sí i la CUP

mentaris o d'una cinquena part dels membres del Parlament”. Aquest camí permet fer la votació al mateix dia, estalviant-se tots els tràmits previstos per la via ordinària.

L'article 81.3 ja s'ha invocat durant aquesta legislatura. Catalunya Sí que es Pot i la CUP ho van fer per demanar que el Govern acusés CDC pel cas del Palau de la Música. També van reclamar un canvi de l'ordre del dia Ciutadans i el PP per demanar la compareixença de Puigdemont pel cas Santi Vidal. En aquesta ocasió, però, la compareixença va ser rebutjada pel vots de Junts pel Sí i la CUP.

Amb tot, l'oposició va carregar ahir una altra vegada per les pretensions dels independentistes. Sonia Sierra, de Cs, va acusar-los de “voler prendre dreceres” per impulsar el procés sobiranista i va considerar lògica la suspensió del TC. En canvi, Alicia Romero, del PSC, va opinar que la decisió del Constitucional (TC) és preventiva “atès el moment històric que viu Catalunya”. La socialista va argumentar que la lectura única és legal si s'empren només per a lleis “simples”, cosa que no passaria amb la llei del Referèndum, per exemple.●

Nou nomenament a Ensenyament

■ El Govern va acordar ahir nomenar Martí Barberà Montserrat nou director general d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa. Barberà és actualment regidor a l'Ajuntament de Valls –es va presentar a les municipals per CiU– i va ser diputat del Congrés i ponent de la Lomce

en la legislatura passada. Tot i que havia militat a Unió Democràtica de Catalunya, el Govern confia en ell com a nou membre del Departament d'Ensenyament en substitució de Jordi Miró, que va deixar el càrrec a principis de juny. Barberà es defineix com a “humanista,

socialcristià i extremadament catalanista”, i aclareix que no li faria res formar part del PDECat, en consonància amb l'objectiu del partit d'ampliar la base de centre. A més, assegura que està “compromès al cent per cent” amb l'1-O, perquè “la democràcia, i votar, és irrenunciable”.